

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

אם תבנה ביתי ויבנה ביתי
הוא יבנה ויבנה ויבנה ויבנה
אצל דניאל, רועה ישראל, בעית
אביאנו אל ארצנו וצב היזק הצב

ראה עמוד 14

ערב שבת קודש פ' במדבר, ד' סיון
הי' תהא שנת אראנו סגולות

שמו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכי"ר

לזכות
הו"ח ר' רפאל יואל וזוגתו מרת חי' רחל
ומשפחתם שיחיו
זימערמאן

בחסות:
'קרן המיליון'
שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

תוכן הענינים

בכבוד ובאהבה - פנימי
 ויציאת מצרים השנתי הוא בהג הפסח ובתחילתו, ונוסף לזה יש חיוב
 זכר ליציאת מצרים השנתי (באופן דכרונן וזכרונן) שבתורה - דנזכרים ונעשים) הוא שמוסיף חיות ואור בזכרון
 שכלל יום ויום, כן הוא בנוגע לנתינת התורה וקבלת התורה (שם היא
 חרשים הנפסלים אשר כן בכל ימות השנה. ועל דרך זה בנוגע לכל המצוות
 חרשים - פנימיים.

ויחי רצון אשר כל אחד ואחת ישלימו את ההכנות, ובפרט בימי ההגבלה, אשר זכר
 סיום שבע שבתות המיוחדות, מתן תורתנו, באופן שכל יום ויום של כל
 ימות השנה, ובקרוב ממש יקויים היעוד: "קומה אלקים שפטה הארץ" (התורה אשר היא
 שפטה אלקים) כי אחת מנחל בכל הגויים" - "כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה
 לקרוא בשם ה' לעבדו שכם אחד",
 בגאולה האמיתית והשלמה על ידי משיח צדקנו.

ובברכה להצלחה בכל האמור, וזכרון
 שמהם ובהנחיות

3) י"ג ל"ג מתוך יומן תש"מ - עד יום ב', ד' סיון

ב"ה

3 דבר מלכות

החסידיים הוסיפו שהוא הוא... / משיחת ש"פ נשא ה'תש"כ

7 זמן הגאולה

גיוס כללי להבאת המשיח / פרשת השבוע באור הגאולה

10 יומן תש"מ - פרסום ראשון

פרק ל"ג מתוך יומן תש"מ / מיום ד', כ"ח אייר - עד יום ב', ד' סיון

13 כתי"ק - פרסום ראשון

דרושה הכנה למתן-תורה / הגהת הרבי על "מכתב כללי" לימי הגבלה ה'תשמ"ג

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ
 יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תות"ל המרכזית, "בית משיח" 770
 סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718)
 סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1 קרית-שמואל, חיפה. 26385 • טלפקס: 873-0823 (04)
 דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

החסידים הוסיפו שהוא...

כאשר הרבי פירסם את ה'קול-קורא' אודות "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", הפיצו אז החסידים את ה'קול-קורא' והוסיפו שזה "הוא הוא..."

- כאשר עולה השאלה: "ווער איז ווער"? הרי התשובה הפשוטה היא: "דער איז דער" [= הוא הוא...]! ● מדוע אמר הקב"ה למשה רבינו "וגם בך יאמינו לעולם"? ● תרגום חפשי משיחת ש"פ נשא* ה'תש"כ - בלתי מוגה תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך" **

כ"ק מו"ח אדמו"ר לא פירש אז מי הם השניים⁵.

בין מנין זה ה' ר' שלמה "לעקאח מאכער" - שנקרא בשם זה משום שהתפרנס מאפיית עוגות "לעקאח" לסעודות מצוה [בזמן ההוא לא ה' שייך לאכול "לעקאח" סתם אלא רק בסעודת מצוה], ועי"ז הכיר את כל תלמידי החכמים בעירו שנהגו להזמין לסעודות מצוה לכבוד המזמינים והמוזמנים.

ר' שלמה סיפר, שבשנת תקל"א - היינו עוד בחיי המגיד - התוועד אדמו"ר הזקן עם המקושרים שלו בשלשת ימי הגבלה, ודיבר בענין שאמר הקב"ה למשה רבינו בשלשת ימי הגבלה: "הנה אנכי בא אליך בעב הענן וגו' וגם בך יאמינו לעולם"⁶.

(*) מובאת בשבת זו דוקא בקשר עם ג' ימי הגבלה.
 (**) שיחה זו נדפסה כבר בקונטרס זה, וכעת נערכה מחדש עם מראי-מקומות בשוה"ג, ונוספו בה מס' תיקונים ע"פ עותק מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על סה"ש תש"ד שהגיע לידינו (ראה צילום לקמן ע' 6). המו"ל.
 (1) סה"ש תש"ד ע' 131 סי"ג ואילך.
 (2) הר' יהודא ליב סגל.
 (3) ובפרט מצד חמיו - ששנאת גביר לתלמיד חכם
 (4) שם ע' 137.
 (5) [הערות כ"ק אד"ש מה"מ:] אבל הדגיש שאין הכוונה לאותם השלש שהזכיר לעיל (בסה"ש שם סי"ג).
 (6) יתרו יט, ט.

א. בהתוועדות יום א' דחג השבועות ה'תש"ד (בסעודה) סיפר כ"ק מו"ח אדמו"ר:
 אחרי הפעמים הראשונות שאדמו"ר הזקן בא ממעזריטש, ונודע שהוא משתייך לעדת החסידים, הורידו המתנגדים בוויטבסק את חמיו² ממניו הכבוד שהי' לו שם ("אויס בעל דעה אין שטאט"). ומובן, שהרדיפות על אדמו"ר הזקן היו גדולות ביותר³.

אף-על-פי-כן, ה' לאדמו"ר הזקן מנין אנשים שמקושרים אליו. והגם שהמנין ה' "כחוש" [א"א מאגערער] - בלשון זה השתמש הרבי בסיפורו⁴], כלומר, שביניהם היו גם אנשים פשוטים, אך כיון שכבר ה' לו מנין משלו ("א"א אייגענעם מנין"), עדה שלימה - אמר אדמו"ר הזקן שהוא לא מפחד משניהם.

(*) מובאת בשבת זו דוקא בקשר עם ג' ימי הגבלה.
 (**) שיחה זו נדפסה כבר בקונטרס זה, וכעת נערכה מחדש עם מראי-מקומות בשוה"ג, ונוספו בה מס' תיקונים ע"פ עותק מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על סה"ש תש"ד שהגיע לידינו (ראה צילום לקמן ע' 6). המו"ל.
 (1) סה"ש תש"ד ע' 131 סי"ג ואילך.
 (2) הר' יהודא ליב סגל.
 (3) ובפרט מצד חמיו - ששנאת גביר לתלמיד חכם

כ"ה, ימי הגבלה לזמן מתן תורתנו, ה'תשס"ג
 ברקליין, נ"י.

אל בני ובנות ישראל
 ככל קדום אתם
 ה' עליהם יחיו

שלום וברכה

בימי גבולה אלו, בודאי יצולו כל אחר ואחר ימים אלו המיוחדים להוספת הכנה לקבלת התורה, להכוננו כמקור שמה וביהר על לקראת היום הגדול - יום אשר עמדה לפני הוי' בחורב"י

הנה המנין על הגבולה...
 החל מאותו יום בשורה שנחשבר מסע רבנו "החופי"ן אה העם במצרים מעברין את האלקים על הנהר הזה", כלומר שמן תורה מניין ה'י' הכלית הכוונה של יציאת מצרים...
 ומבין אשר כל האנוח והמדתים קראו במצרים ועל הים, שהיו רגילים ורגילים לנצרות...
 ובמקום אשר כל האנוח והמדתים קראו במצרים ועל הים, שהיו רגילים ורגילים לנצרות...
 ובמקום אשר כל האנוח והמדתים קראו במצרים ועל הים, שהיו רגילים ורגילים לנצרות...

ובידי למחרת יציאתם מצרים ביד רמה החתילו סוגרים הימים והשבועות נבעו...
 וכינתים עוד הלא הקשה הסוד והאכילס לחס סן הספיק והיציאת היום מים אצל הים...
 ולאחר כל הכנה אלו קודם, לא ה' ר' בזה, וכשהגיעו לשלש ימים קודם מתן תורה, ערף הוי' צריכים להוספת בהכנה יתרה - כשלמה ימי הגבלה - עליות בספריהם הכי עליזים...
 ובמקום מובן - במכל שכן ועל וחומר - אין צריכה להיות ההכנה לקבלת התורה...
 אבל בכיוון סתירתנו, תורת אמת, אופרה, שגורו...
 אפנים שלמה ימי הגבלה לזמן מתן תורתנו באים אתם...
 יתרה זו ומעין מתן תורה ימי הגבלה...
 הלשון שבמקום נרצת התורה, בברכות השחר בכל יום וכן לעיל [תורה - נותן התורה] בלשון הוי', שבכל יום הגבולה...
 לקבלת התורה...
 אלא תורה - זאת אומרת, שעוד קודם נתינת התורה ניתנו הכה והעוץ לקבלה ולקיימה ובשלימות. אמנם שלשת ימי הגבלה וזמן מתן תורתנו באים אחת בשנה, אבל מעין הכנה יתירה זו ומעין מתן תורה ישנם בכל יום, וכידוע הביאור בדיוק הלשון שבחותם ברכת התורה, בכרכות השחר בכל יום וכן בעלי לתורה - "נותן התורה", בלשון הוה, שבכל יום היא נתינת התורה מחדש, ובמילא מובן שצריכה להיות הכנה לזה, ואחז"ל וציון - בכל יום יהיו בעיניך (כ)חדשים ממש.

דרושה הכנה למתן-תורה

בקשר לג' ימי הגבלה, הבאנו צילום נדיר ומיוחד (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א, על מכתב כללי "אל בני ובנות ישראל" – ימי הגבלה, ה'תשמ"ג (נדפס בלקו"ש חכ"ג ע' 346. להלן המכתב כפי שנדפס שם, הכתי"ק מודפס):

ב"ה, ימי הגבלה לזמן מתן תורתנו, ה'תשמ"ג. ברוקלין, נ. י.

אל בני ובנות ישראל בכל מקום שהם ה' עליהם יהיו

שלום וברכה!

בימי סגולה אלה, בודאי ינצלו כל אחד ואחת ימים אלה המיוחדים לתוספת הכנה לקבלת התורה, להתכונן ביתר שאת וביתר עז לקראת היום הגדול – "יום אשר עמדת לפני הוי" אלקיך בחורב" – לקבל תורת עולם שלא תהי' מוחלפת.

וצא ולמד כיצד התכוננו אבותינו לקראת היום הזה, החל מאותו יום בשורה שנתבשר משה רבנו "בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על החר הזה", כלומר שמתן תורה בהר סיני הי' תכלית הכוונה של יציאת מצרים, מעבודת החירות, להיות עבדי השם ולא עבדים לעבדים, כולל גם לא עבדים ל"א-ל זר (יצה"ר) אשר בקרבך" – שאך זוהי חירות האמיתית והשלימה;

ומובן אשר כל האותות והמופתים שראו במצרים ועל הים, שהיו באופן דגנוף למצרים ורפוא לישראל, הפליאו וכווננו מוחם ולבם לאביהם שבשמים באהבה וביראה, כמים הפנים לפנים, כמו שהפליא בנושא זה אדמו"ר הזקן בספרו תניא קדישא, במשל הידוע ממלך גדול ורב המראה אהבתו הגדולה והעצומה להדיוט כו';

ומיד למחרת יציאתם ממצרים ביד רמה – התחילו סופרים הימים והשבועות בגעגועים ובתשוקה וצמאון לאותו יום סגולה, אשר בו ירד הקב"ה על הר סיני לעיניהם ויתן להם המדה גנוזה שלו, והיו מעלין בקודש מיום ליום בהכנה למאורע זה, וכ"ז ע"פ הוראות (ועידוד וזירוז ועזר) משה רבינו, רועה ישראל, רעיא מהימנא מעודו ועד היום הזה;

ובינתיים עוד הפלא הקב"ה חסדו והאכילם לחם מן השמים (מן) והוציא להם (והשקם) מים מסלע (בארז של מרים), והושיבם והקיפם ענני הכבוד, והוליתם במדבר - הרחק מכל הבלי העולם הזה וכו' - ולאחרי כל הכנות אלו ועוד, לא הי' די בזה, וכשהגיעו שלשה ימים קודם מתן תורה, עדיין היו צריכים להוספה בהכנה יתירה – בשלשת ימי הגבלה – לעלות למדרגייה הכי עליונה, בכדי לקבל את התורה, תורת השם, בשמחה ובפנימיות.

ומכאן מובן – ובמכל שכן וקל וחומר – איך צריכה להיות ההשתדלות וההכנה לקבלת התורה בדרותנו אלה, שהיא היא התורה שניתנה בהר סיני.

אבל מכיון שתורתנו, תורת אמת, אומרת, שהקב"ה אינו מבקש אלא לפי כוחו של האדם (ולא למעלה מכותותיו), בודאי נתן לכל אחד ואחת כל הכוחות וכל הדרוש אשר כבוא ימי הגבלה וזמן מתן תורתנו - יקיים ויעשה כ"ז (ובשלימות כרצון נתן התורה), ועל האדם רק להוציאם מן הכת אל הפועל.

ואמר הכתוב ה' עוז לעמו יתן (ואין מקרא יוצא מדי פשוטו), וביארו ופרשו חכמינו ז"ל אין עוז

שישנו רבי, אלא צריכים לדעת שהרבי הי' הבעש"ט ובדור זה הרבי הוא המגיד¹¹.

ב. מובא בזהר¹² ש"אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא". וככל הענינים – גם ענין זה ישנו בנגלה: מובא במדרש¹³ "אין לך דור שאין בו כמשה וכהאבות", ואם-כן, הרי זה דבר הפשוט אצל כל היהודים המאמינים בדברי חז"ל שכך הוא, רק השאלה היא: "ווער איז ווער" [= מי הוא מי? והרי זה דבר הפשוט שבדורו של הבעש"ט הי' הבעש"ט ("אתפשטותא דמשה"), אח"כ המגיד, אדמו"ר הזקן וכו' עד שבדורנו זה הרבי הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר.

ובאם אז הי' זה דבר הפשוט – וכפי שהרבי אמר כשסיפר את המעשה¹⁴: שזו דרישת-שלום מלפני 175 שנה לערך – עאכו"כ כעת שבודאי זהו דבר הפשוט ("ווער איז ווער") וכו'.

ג. כאשר הרבי פירסם את ה'קול-קורא' אודות "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה"¹⁵, הפיצו אז החסידים את ה'קול-קורא' והוסיפו שזה "הוא הוא"¹⁶...

הגיע מישהו בטענה אל אחד ה"גוטע אידן"¹⁷ מפולין: היתכן?! איך מרשים לחסידים לפרסם את ה'קול-קורא', ועוד עם הוספה כזאת?

ענה לו ה"גוטער איד": הבה נתבונן, אנו

ושאל אדמו"ר הזקן: הרי לכאורה זה נראה כשחוד, שבגלל שמשה עשה את עבודתו להביא את בני ישראל להר סיני, מבטיח לו הקב"ה "וגם בך יאמינו לעולם"?

והביא אדמו"ר הזקן את פירוש האבן עזרא⁷, שעד אז היו אצל מספר יהודים ספיקות בענין הנבואה, וע"כ היתה ההבטחה ד"וגם בך יאמינו לעולם". ומסביר האבן עזרא, שאין לטעון ממה שנאמר קודם לכן⁸ "ויאמינו בה' ובמשה עבדו", מכיון שבתחילת הפסוק לא נכתב "וירא כל ישראל" אלא רק "וירא ישראל", כלומר, שהי' חלק שעדיין לא האמין.

אך הרמב"ן⁷ חולק על האבן עזרא ואומר ש"איננו נכון, כי זרע אברהם לא יסתפקו בנבואה כי האמינו בה מאבותם"⁹, ואיך אפשר לומר שאצל בני ישראל היו ספיקות באמונה בענין הנבואה? ולכן לומד הרמב"ן פשוט אחר בזה.

אדמו"ר הזקן הצדיק את דעת האבן עזרא, וביאר (במענה לשאלת הרמב"ן) שאמנם כל בני האמינו בעצם ענין הנבואה, אלא שהיו להם ספיקות האם משה הוא הנביא – ובלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר¹⁰: "אויב דער איז דער" [= האם זה הוא] – וע"כ היתה ההבטחה ד"וגם בך יאמינו לעולם".

וסיים אדמו"ר הזקן: הרי כולם מאמינים

(7) עה"פ שם.
 (8) בשלח יד, לא.
 (9) ראה שבת צז, א: מאמינים בני מאמינים.
 (10) סה"ש שם ע' 132. וראה בצילום הכתי"ק שבסוף שיחה זו.
 (11) וסיים ר' שלמה: באותו חג השבועות בקבלת התורה הרגישו החסידים איך שהרבי הוא ה"אנכי עומד בין ה' ובניכם" (ואתחנן ה, ה) – במגיד ממעזיטש (סה"ש שם).
 (12) זח"ג רעג, א. תקו"ז ת"ט.
 (13) ב"ר פנ"ו, ז.
 (14) סה"ש שם. ובהגהת כ"ק אד"ש מה"מ הוסיף: לערך.
 (15) נדפסו ב"הקריאה והקדושה" תש"א; תש"ג. ולאח" – באג"ק שלו.
 (16) שהרבי הוא מלך המשיח.
 (17) בתואר זה כונו צדיקי פולין.

שישאל לידידו והם יסבירו לו את תוכן השיחה, ופנה כ"ק אד"ש להריל"ג ושאלו מדוע אכן לא תרגמו כהנ"ל לאנגלית.

כ"ק אד"ש עצמו התענה כל היום, התפלל ערבית בשעה 8:45 לערך ונסע אח"כ לביתו.

ע"פ ס' מאמר ג' סוף: כ"ק אד"ש הגיע מביתו בשעה 9:45 והודיע להריל"ג על התוועדות שתתקיים היום.

בקריאת התורה קראו בס"ת של משיח.

בשעה 1:30 נכנס כ"ק אד"ש להתוועדות, ודיבר במעלת יום ב' סיון, וכן בארוכה ע"ד כינוסי הילדים.

אמר מאמר (כעין שיחה) ד"ה "וידבר גוי שאו גוי". ביאורים בפרש"י, לקוטי לוי"צ ובפרקי אבות, וקושר את כולם עם המבצע ד"ה השיב לב אבות על (ידי) בניס".

בסיום ההתוועדות הורה כ"ק אד"ש לנגן ניגון שמח"ת לאביו זצ"ל, ונענע בראשו בחוזק. אח"כ קרא לממונים על ה"פגישה" (פרופי חנוכה, הרי קסטל והר"ד רסקין) ומגז להם יין מהבקבוק וכן נתן לפרופי חנוכה את המזונות.

ע"פ ג' סוף: בשעה 2:30 החל כינוס הילדים (שנערך ע"פ בקשת כ"ק אד"ש). בשעה 3:20 נכנס כ"ק אד"ש לתפלת מנחה עם הילדים ובדרכו חילק צדקה לכמה ילדים.

בי"ל תירא" שרו הילדים "עוצו עצה" וכ"ק אד"ש פנה אליהם ומחא כפיו הקי בחוזק. אח"כ אמר כ"ק אד"ש 5 שיחות שתורגמו לאנגלית ע"י הר"י הכט, בענין ג' סיון, הכנות הילדים למ"ת, "בנינו ערבים בעדנו", וכן ע"ד שמיעת עשה"ד בביהכנ"ס.

בסיום השיחות אמר כ"ק אד"ש, שעתה יאמר כמה מילים ברוסית כדי להתאחד עם הילדים שמאחורי מסך הברזל, וזאת יעשה בשליחות הילדים שכאן והוריהם, ואמר שיחה קצרה ברוסית אודות הקשר של יהודי לתורה וכן ביאר את ה"מודה אני" שאומר הילד בקומו משנתו כו'.

בסיום החל כ"ק אד"ש לנגן "יופרצת" ובצאתו מחא כפיו הקי כל הדרך.

במענה על שאלה מא"י האם לערוך את הכינוס במערת המכפלה גם בשביל ילדים, ענה כ"ק אד"ש: ילדים וגם ילדות.

הרי מאמינים "בכל יום שיבוא"18 - ישנם כאלו שאומרים את ה"אני מאמין" בדיבור וישנם היוצאים ידי-חובה במחשבה בלבד - וא"כ הרי משיח נמצא כבר; וכאשר אתה יודע בעצמך שאינך המשיח ואני יודע בעצמי שאינני המשיח, ומישהו הרי צריך להיות - מה איכפת לך שזה הוא ("וואָס אַרט דיר אז דאָס איז ער")?!

וכמו-כן בענין הנ"ל: רבי ישנו - שהרי כך נאמר בזהר ובמדרש הנ"ל, והיות שאין במי לתלות זאת, אזי כאשר עולה השאלה: "ווער איז ווער?" הרי התשובה הפשוטה היא: "דער איז דער" [= הוא הוא...]!

- בתחילה הי' הבעש"ט, אח"כ המגיד, אדמו"ר הזקן וכו' עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר.

ד. ומכך ישנה גם הוראה לענין הפצת המעיינות חוצה:

ישנם הסוברים אשר מצד ההתנגדות שישנה עדיין על חסידות, אי אפשר לצאת בגלוי ולהפיץ את המעיינות.

אך האמת אינה כך - משום שההתנגדות בדורות הקודמים באה מצד טעות שהי' יכול להיות לה מקום בתורה, שהרי מצד הכתות המסוכנות שהיו בזמן ההוא היתה יכולה

לקרות טעות כו' בשוגג, עכ"פ לא ההיפך משוגג -

משא"כ היום הרי כולם יודעים, גם "עמא דבר" ואפי' גוים להבדיל, שכאשר אומרים על מישהו שהוא שייך לחסידות, הכוונה היא שמניח שני זוגות תפילין, הולך עם זקן שלם, לובש ציצית כפול-שמונה וכו' וכו' - והטענה היחידה עליו שהוא בטלן, היינו בטל ממלאכת העולם כו' מאחר שמתפלל יותר באריכות ומניח שני זוגות תפילין, והוקשה כל התורה לתפילין¹⁹, זאת-אומרת, שהוא מהדר בכל המצות!... ואם-כן, ע"פ תורה - ההתנגדות על ענין זה אינה שייכת כלל, רק שמעשה אבותיהם בידיהם.

והיות שאין לזה שום מקום בתורה כנ"ל - לכן אין זה אלא נסיון בלבד שאין לו שום מציאות²⁰.

במילא, יכולים להפיץ את המעיינות בתוקף - רק יש לילך בדרכי נועם ובדרכי שלום - לעורר את פנימיות הנשמה ע"י

פנימיות התורה המקשרת את היהודי עם פנימיות קוב"ה, ומשם להמשיך את גליא דקוב"ה שהוא מקור כל ההשתלשלות, וכאשר נמשכת הפנימיות הרי יורדת השפעה מרובה בכל המצטרך, בבני חיי ומזוני רויחי.

היו לבני ישראל
ספיקות האם משה
הוא הנביא - ובלשון
כ"ק מו"ח אדמו"ר:
"אויב דער איז דער"
- וע"כ היתה
ההבטחה ד"וגם בך
יאמינו לעולם"

(20) ראה סה"ש תשמ"ז ח"א ע' 66-264.

(18) נוסח עיקר הי"ב מתוך הי"ג עיקרים.

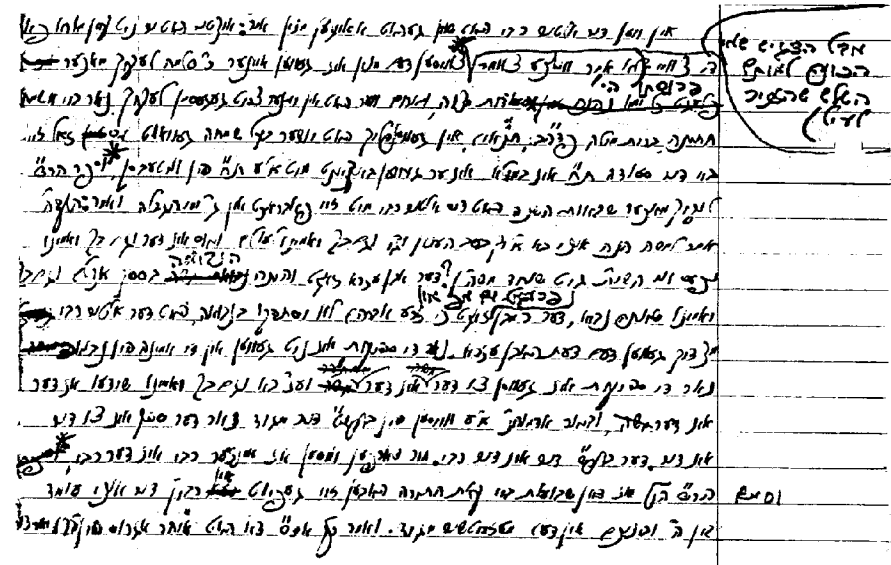
(19) קידושין לה, א.

בידך להקדיש מדור זה לזכות קרוביך למשך שנה שלימה!

פרטים בטלפונים: ארצות הברית - 778-6670 (718). ארץ הקודש - 0823-873 (04)

- פרסום ראשון -

בקשר עם שיחת ש"פ נשא תש"כ שהובאה לעיל, הננו מפרסמים בזאת לראשונה - צילום נדיר (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ ביום א' דחג השבועות ה'תש"ד (בסעודה) שאודותה דובר בשיחת ש"פ נשא לעיל (סעיף א' ב"דבר מלכות") [וכנראה - לא הודפס בספר השיחות מ"הנחה זו"]

כ"ק אדי"ש ברכו בהצלחה והודה לו על כל הדברים שעוזר לחבי"ד בעירו.

כ"ק אדי"ש: עד מתי אתה נשאר כאן? **הר' קוק:** עוד כמה ימים. **כ"ק אדי"ש:** לפני שבת או אחרי שבת? **הר' קוק:** מיד אחרי שבת. **כ"ק אדי"ש:** בשבועות תהי' באה"ק? וברכו בקבלת התורה בשמחה ובפנימיות כפי שהי' מברך כ"ק מו"ח אדמו"ר.

כ"ק אדי"ש: בכלל ברכה לא יודעים מתי תרד למטה (לפעול פעולתה), משא"כ ברכת כהן, הרי אדה"י כותב בלקו"ת י"עד מהרה ירוץ דברו", היינו שפועל פעולתו באופן של מהירות. והוסיף כ"ק אדי"ש: מכיון שאתה מתעסק ביישלימות הארץ", אזי שתכנס לאה"ק ימיט א' שלימות'דיקען אופן", ועי"ז שארץ ישראל תהי' שלימה זה במילא ישפיע גם על חו"ל, כמ"ש י'מתמצית א"י שותה כל העולם כולו".

כ"ק אדי"ש שוב התנצל ע"כ שלא קיבלו לחדרו, וברכו שיהי' בהצלחה.

בדרכו למכונית נגש לכ"ק אדי"ש הר' הורביץ ראש ישיבת "דבר ירושלים" (לבעלי-תשובה), וכ"ק אדי"ש הודה לו על שדיבר בכנסי הגדולה בירושלים. הנ"ל ביקש ברכה, ואמר כ"ק אדי"ש: אתה הרי מתעסק עם כאלו שיותר גדולים מצדיקים גמורים. הנ"ל ביקש שוב ברכה וכ"ק אדי"ש ברכו. אח"כ ביקש הנ"ל להכנס לכ"ק אדי"ש, ואמר כ"ק אדי"ש: איני יכול לקבל, וכשהיטי הנ"ל בפליאה אמר כ"ק אדי"ש: מפני שאין זמן וישנם ענינים שאני לא בעל-הבית עליהם.

י"ט ט"ו, כ"ט א"י: אגודת-הרבנים בארה"ב הכריזו על תענית שעות שתתקיים היום, ובשבת הקודמת הצטרף כ"ק אדי"ש לקריאה זו.

בשעה 1:30 יצא כ"ק אדי"ש לתפלת מנחה בזא"ל למטה. לאחר התפלה אמר שיחה במשך כ-40 ד' (הוגהה עי"י כ"ק אדי"ש ונדפסה בלקו"ת חכ"י ע' 245 ואילך). בסיום השיחה הורה כ"ק אדי"ש בנוגע לפועל - לערוך כינוסים לילדים וילדות בכל מקום בימי ההכנה לחה"ש ושיכריזו י"נעשה ונשמע" ויתכוננו למי"ת. ובארץ הקודש - יתאספו בכותל המערבי ובעוד מקומות קדושים, ובודאי יקבלו רשיון לקיים כינוס בחברון וכן בקבר רחל אמנו. אח"כ הורה כ"ק אדי"ש לאסוף את כל הילדים והילדות בחג השבועות בבתי-הכנסת כדי לשמוע עשה"ד.

בהמשך השיחה אמר כ"ק אדי"ש שהדברים אמורים לכל בני" בכל מקום שהם, גם מעבר למסך הברזל, וכיון ש"מצוה בו יותר מבשלוחו" אזי יאמר זאת גם בשפתם של יהודים אלו כך שלא יזדקקו למתורגמן, והחל לדבר ע"ד הנ"ל ברוסית, ואמר שע"פ חוקי המדינה שם - מותרים כל עניני דת וכו', ובמילא צריכים כולם ללכת לבתי-כנסיות ועל השוטרים מוטל לשמור על הילדים מכל נזק וכו', וסיים בברכה באידיש.

כשיצא כ"ק אדי"ש שאלו אי' מדוע לא תרגמו את השיחה לאנגלית, ואמר לו כ"ק אדי"ש

מדור זה מוקדש לעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה - נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס ולע"נ אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל - נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולזכות משפחתם שחיו

גיוס כללי להבאת המשיח

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"*

"מבן חודש ומעלה" (פרשתנו ג, טו)

א. במלחמה גשמית, אמנם לא לוקחים ילדים להלחם, כי תינוקות של בית רבן לא לוקחים לשום ענין, אפי' לא לעניני קדושה, כיון ש"אין העולם מתקיים אלא בשביל הבל תינוקות של בית רבן"¹, "הבל שאין בו חטא"², ואודותם נאמר³ "אל תגעו במשיחי";

משא"כ בנוגע למלחמה רוחנית (שהיא "בשובה ונחת"⁴), הרי היא מתחילה "מבן חודש ומעלה", ואדרבה: בנוגע למלחמה רוחנית – ובפרט בסוף זמן הגלות כשעיקר "עבודת היום" היא להביא את משיח צדקנו (ע"י מלחמה רוחנית במעשינו ועבודתינו, "בשובה ונחת") – דוקא תינוקות של בית רבן, הנקראים בשם "משיחי", הם עיקר "צבאות השם" במלחמה זו!

ולכן "צבאות השם" מיוסד עכשיו דוקא מילדים תחת גיל בר-מצוה או בת-מצוה.

– ובאמת שייכים לזה כל הילדים אפי' "מבן חודש ומעלה" ואפי' תיכף משנולד – אלא היות וזקוקים להשתתפותם של הילדים בזה בעצמם וביגיעתם, לכן קבעו שב"צבאות השם" יהיו בעיקר ילדים שכבר הגיעו לחינוך, אשר יש להם כבר קצת הבנה בענין זה, עכ"פ בכללותו.

ב. ענין הנ"ל הוא גם אחד הסיבות לכך שמקשרים את "צבאות השם" עם הענין ד"ווי וואַנט משיח נאָר":

כיון שהתפקיד ועבודת היום של ילדי "צבאות השם" (הנקראים "משיחי") היא להביא את משיח, לכן יש צורך לגלות אצלם את הרצון הפנימי, העיקרי והנפשי – שרוצים כבר את משיח, ורצון פנימי ונפשי זה צריך לבוא בגלוי באופן שנהי' "לרצונכם"⁵, היינו, גם הרצון של הגוף ונפש הבהמית, עד "בכל לבבך – בשני יצריך"⁶.

וזאת (גילוי הרצון הנ"ל) פועלים עי"ז שאומרים שרוצים "משיח עכשיו"!

אבל מאחר שישנם ילדים יהודים אשר אינם מבינים עדיין לשון הקודש, לכן אומרים (ושרים) זאת לא בשלשון הקודש אלא בתרגום לשפת המדינה, ואפי' הילדים שמבינים לשון

לפניכם פרק ל"ג מ"יומן תש"מ" מיום ד', כ"ח אייר – עד יום ב', ד' סיון היומן החל בגליון שכט ובעז"ה ימשיך להופיע כאן (כמעט) מידי שבוע

[תודתינו נתונה לארכיון "ועד שיחות קודש" אשר הואיל לפרסם יומן זה ע"ג גליונו. היומן כולו יפורסם אי"ה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"מ]

נערך ע"י מערכת "יחי המלך" – ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

י"ז ב' / כ"ח אָײַ: בשעה 3:50 נסע כ"ק אדי"ש לאוהל וחזר בשעה 9:05. תפלת ערבית התקיימה בשעה 9:30 ולאחריי שהה כ"ק אדי"ש בחדרו כשלוש-רבעי שעה.

כשיצא כ"ק אדי"ש לנסוע לביתו (בשעה 10:40), עמד בפרוזדור הרי' קוק (רבה של רחובות), וכ"ק אדי"ש נתן לו שלום ושאלו האם הוא הרי' קוק מרחובות. כשנענה בחיוב שוחח עמו כ-5 דק', להלן ר"ד מהמדובר:

כ"ק אדי"ש: אתה הרי כהן, וביקש ממנו כ"ק אדי"ש ברכה.

הרי' קוק: הגעתי בשביל לקבל ברכה...

כשביקש כ"ק אדי"ש שוב ענה הנ"ל שמתבייש, ואמר שבכותל המערבי יחשוב גם על כ"ק אדי"ש.

כ"ק אדי"ש: סליחה עייכ שאני מדבר איתך פה (ולא בחדר), לא ידעתי שאתה כאן (והודה לו על שעזר והשתתף בתהלוכה (דל"ג בעומר) ברחובות).

הרי' קוק: הנני מתעסק עכשיו גם בבית חב"ד דעיר העתיקה (בי-ם). כ"ק אדי"ש: ברחובות? הרי' קוק: בעיר העתיקה (והסביר שעכשיו עוזר גם בעיר העתיקה בירושלים).

(* מובאת בזה בעריכה מחודשת, עם קטעים נוספים שתורגמו ובהוספת מראי-מקומות בשולי-הגליון. המו"ל.

1) שבת קיט, סע"ב. ועד"ז זח"ב רנה, ב.
2) שבת שם.
3) תהלים קה, טו. דה"א טז, כב. שבת שם.
4) ראה ישעי' ל, טו (וראה גם ישעי' נב, יב). וראה מכילתא בא יב, יא.
5) ל' הכותב – קדושים יט, ה. ועוד. וראה רמב"ם הל' גירושין ספ"ב. הל' מעשה הקרבנות ל"ד הט"ז.
6) ואתחנן ה, ו. משנה ברכות נד, א. ספרי ופרש"י עה"פ.

(* עריכת היומן נעשתה ע"פ מס' יומנים של אנש' והת' אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" – 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים, ומטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאות מי יבין".

דיבורים ונקודות קצרות משיחותיו של כ"ק אד"ש מה"מ המובאים ביומן תורגמו בדרך-כלל ללה"ק, ולהבנת הדברים יש לעיין בשיחה עצמה. ציון השעות ביומן לא נעשה תמיד במדויק אלא רק בערך. המו"ל.

הקודש, כיון שעליהם לגלות ולפעול ענין זה גם אצל ילדים אחרים שאינם מבינים שפה זו, עד ל"שה פזורה"⁷ – על-כן אומרים (ושרים) זאת גם בשפת המדינה: "ווי וואַנט משיח נאָו" [ולהעיר שתרגום אונקלוס ניתן בסיני⁸];

ולא אומרים זאת סתם בדבור, אלא שרים בניגון של שמחה, החודד יותר לאדם ומביא את הרצון עוד יותר בגלוי.

ג. [בסיום השיחה הורה כ"ק אד"ש מה"מ לילדים לנגן "ווי וואַנט משיח נאָו" ולומר "לחיים" על כוס של יין בדוגמת "כוס רוי"⁹ של דוד מלכא משיחא¹⁰, וכן שבזכותם יאמרו גם ההורים, המורים והמדריכים "לחיים", ובזכותם – כל המסובים, ואמר:]

ויה"ר שהשמחה שפורצת גדר¹¹, ובפרט שמחה של "הבל שאין בו חטא" – תמהר עוד יותר את ה"דאָלאַי גלות", ומיד תבוא הגאולה, "וארו עם ענני שמיא"¹², במהרה בימינו ממש ובעגלא דידן ממש.

[הילדים הנוכחים שי' אמרו "לחיים" וניגנו "ווי וואַנט משיח נאָו"].

(תרגום חפשי משיחת ש"פ במדבר ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

(7) ירמ' ג, יז.
 (8) שו"ע אדה"ז אור"ח סרפ"ה ס"ה. וראה רמ"א אה"ע
 (11) המשך שמח תשמח תרנ"ז (סה"מ תרנ"ז ע' רכג וואילך). ובכ"מ.
 (12) דניאל ז, יג. וראה סנהדרין צח, א.
 (9) תהלים כג, ה. יומא עו, א.

לתבוע ביאת המשיח באופן של "חוצפה"

והנה בענינים שבסוף מסכת סוטה . . י"ל, בנוגע לענין אחד מהם, שמוכן גם בפשטות שהכוונה בו הוא לטוב הנראה והנגלה, והוא הענין ש"בעקבות משיחא (ובפרט שנמצאים אנו בסוף סופן של עקבות משיחא) חוצפא יסגי":

כמדובר כמ"פ, כבר נפסק בתורה ש"כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", וזהו לכל הדעות, ולכן צריך יהודי הראות שהוא רוצה את זה באמת (והרי התשובה היא "ביומא חדא בשעתא חדא וברגעא חדא"),

ולכן עליו לצפות לביאת המשיח ולתבוע אותו עד באופן של "חוצפה", שחוצפה כלפי שמיא מהניא,

כי למרות שלכאורה זוהי חוצפה כלפי שמיא כביכול, אבל כן הוא פס"ד ברור בתורה (כמו שהובא מהמדרש, הרוקח וכמה ספרים עד לחיד"א, היינו שזהו ענין המוכן בפשטות הן לספרדים והן לאשכנזים), שזהו ענין הכרחי וביחד עם זה זכות הכי גדולה, שיהודי צריך להתפלל וכו' אשר "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח" – יהי במהרה בימינו ממש.

וזוהו ציווי התורה שהוא גם נתינת כח, שבאם הגאולה מתעכבת לכהרף עין, או אפילו לחלק מזה, עליו לתבוע ובכחו לדרוש והקב"ה ממלא את בקשתו שזה יהי' בעגלא דידן ממש, עד – במהרה בימינו ממש,

ולא זו ("בימינו") בלבד, אלא גם כל רגע ורגע נוגע בזה, "כל רגע ורגע עבד עבידתי", שה"עבידתי" האמיתי של כל רגע שבעקבתא דמשיחא הוא –

להוריד ולהמשיך למטה את הגאולה האמיתית והשלימה שהיא עומדת ומוכנה למעלה, שתתגלה ותרד תיכף ומיד, ובאופן של גילוי עד – לעיני בשר,

עד אשר "מלאה הארץ דעה את ה'", כמו שפירש הרמב"ם שהכוונה בזה גם ל"כל העולם", היינו כל השבעים אומות, שעסקם יהי' "לדעת את ה' בלבד", ושהוא אלקי ישראל, "מלך ישראל וגואלו",

בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

(משיחת ליל ערב חג השבועות ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

באים אל הקב"ה ואומרים לו: היתכן...

. . ע"פ האמור לעיל, מובן, מה שבסיום מסכת סוטה מדובר בארוכה אודות גודל הירידה שבזמן הגלות, עד למעמד ומצב ש"על מה יש לנו להשען – על אבינו שבשמים!"

ומאחר שישנו פס"ד בתורה – "על מה יש לנו להשען על אבינו שבשמים" – באים אל הקב"ה ואומרים לו: היתכן, עד כמה השיעור להתייגע בגלות ("זויפל איז אַ שיעור צו מאַטערן זיך אין גלות")?

וכאשר בא היצה"ר (הנקרא "דער קלוגינקער"), וטוען: באיזה כח הולך אתה לתבוע ולדרוש בתוקף אצל הקב"ה? – אומרים לו: כך ציוותה התורה! ובפרט שישנה מצות עשה בתורה שהאדם צריך לבקש את כל צרכיו מאת הקב"ה, ועאכו"כ כאשר מדובר אודות הצורך הכי גדול – גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

ובפרט לאחרי שהקב"ה התחיל במצוה זו – "בהוציאך את העם ממצרים", אזי "אומרים לו גמור" – "תעבדון את האלקים על ההר הזה", נתינת וקבלת התורה, יחוד הקב"ה עם כנס"י, עד לתכלית השלימות שבזה – בגאולה העתידה.

(משיחת ליל ערב חג השבועות ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

בידך להקדיש מדור זה לזכות קרוביך למשך שנה שלימה!

פרטים בטלפונים: ארצות הברית - 6670-778 (718). ארץ הקודש - 0823-873 (04)